

ВІСТНИК

ПЕРЕМИСКОЇ ЕПАРХІЇ.

Рік 1917.

Видалено 27. серпня.

Ч. XIII.

Ч. 60.

Ч. 5660. В справі віддавання міді з церков і каплиць на військові цілі.

Високе ц. к. Міністерство Віроісповідань і Просьвіти віднеслось тут під днем 7. серпня 1917 Ч. 23933 з слідуєчим письмом:

„Im letzten Absatze des § 1 der Verordnung des Ministeriums für Landesverteidigung vom 11. November 1916, R. G. Bl. Nr. 380, betreffend die Inanspruchnahme des Kupfermaterials auf Gebäuden für Kriegszwecke wurden bezüglich der staatlichen und kirchlichen Gebäude besondere Verfügungen vorbehalten.

Dieser Vorbehalt mußte aus dem Grunde erfolgen, weil solche Verfügungen bezüglich der staatlichen und kirchlichen Gebäude ressortmäßig nicht vom Ministerium für Landesverteidigung getroffen werden konnten.

Zur Erlassung solcher Verfügungen war vielmehr bezüglich der staatlichen Gebäude das Ministerium für öffentlichen Arbeiten und bezüglich der kirchlichen Gebäude das Ministerium für Kultus und Unterricht zuständig.

Das Letztere hat die Erlassung solcher besonderer Verfügungen als entbehrlich erachtet, da einerseits eine zwingende Norm durch die Bestimmungen des Kriegleistungsgesetzes gegeben erschien, andererseits der während der gegenwärtigen Kriegereignisse wiederholt betätigte patriotische Sinn der Geistlichkeit mit Zuversicht gewärtigen ließ, daß, ähnlich wie bei der Requisition der Kirchenglocken im Wege der gütlichen Vereinbarung zwischen der betreffenden kirchlichen Stelle und der Bauabteilung des zuständigen k. und k. Militärkommandos eine Inanspruchnahme des von der Militärverwaltung zur Sicherstellung der ungeminderten Schlagkraft unserer Armee dringend benötigten Kupfermaterials ohne eine Anwendung des Kriegleistungsgesetzes durchgeführt werden würde.

Nach Mitteilung des k. und k. Kriegsministeriums ergeben sich jedoch bei einzelnen Pfarrämtern insoferne Schwierigkeiten, als die betreffenden Pfarrämter auf die eingangs bezogene Bestim-

mung der Min. Vdg, vom 11. November 1916, R. G. Bl. Nr. 380 hinweisen und erklären, daß die in Aussicht genommenen Sonderverfügungen noch nicht erflossen seien.

Ich beehre mich daher an das hochwürdigste % das ergebene Ersuchen zu richten, dieser missverständlichen Auffassung entgegenzutreten und bei den Kirchenvermögensverwaltungen dahin wirken zu wollen, daß die Kupferabgabe an die Heeresverwaltung seitens der kirchlichen Faktoren im Wege der gütlichen Vereinbarung erfolge, um eine Anwendung des Kriegsleistungsgesetzes vermeidbar zu machen.

Der Leiter des Ministeriums für Kultus und Unterricht: Ćwikliński.“

Отсе подає ся до відомости Всч. епархіального Духовенства.

Від гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемишль, дня 18. серпня 1917.

Ч. 61.

Ч. 5494. Справа іменованя гр. кат. військових куратів в резерві.

Ц. і к. військова Команда в Перемишли віднеслась тут під днем 5. серпня 1917 Ч. 22248/L. Е. з слідуючим письмом:

„Der Bedarf an griech. kath. Priestern welche deutsch-polnisch-ruthenisch beherrschen, ist für die Armee im Felde u. für die Bedürfnisse des Hinterlandes ein grosser. Demzufolge werden über Erl. des k. k. M. f. LV. Abt. VII, Nr. 11622 vom 21. Juli 1917 die Wehrpflichtigen Priester in der Evidenz der Ers. Res. der Ldw. durch die Ldw. Erg. Kdos zur Vorlage von Gesuchen um Ernennung zu Feldkuraten in der Res. aufgefordert werden. Sollten keine Ersatzres. Evidenzlisten mehr verfügbar sein, werden die nicht älter als 45-jährigen Idstpflchtigen Geistlichen zur freiwilligen Assentierung auf Kriegsdauer, behufs Ernennung zu Feldkuraten, aufgefordert werden.

Das k. u. k. Milkmdo ersucht diensthöflichst diese Aktion fördern zu wollen.

Für den Militärkommandanten: i. V. Wondral Obstl.“

Се подає ся до відомости Всч. Духовенства.

Від гр. кат. Еписк. Ординаріяту.

Перемишль дня 16. серпня 1917.

Ч. 62.

Ч. 5657. О збираню жертв на викінченє будови української гімназії в Яворові.

Старшина Кружка У. П. Т. в Яворові, звернулась до Еп. Консисторії з прошенем о оголошенє поклику до Всч. Духовенства, щоби тоєж зволило занятись межи своїми вірними збиранем жертв на будову, а зглядно докінченє будови місцевої

української гімназії. З короткого звіту, предложеного о стані, як самої гімназії так і будинку, в яким гімназія тая містить ся, показує ся, що яворівська гімназія українська, сей великий національний здобуток нашого народу, находить ся дійсно в невідрадних матеріяльних обставинах.

Гімназія удержує ся з жертв суспільности, котрі то жертви на жаль перестали в нинішних часах впливати. Будинок, в яким гімназія поміщена, вибудований на позичках векслевих (120.000 К.) від котрих дотеперросло 50.000 К. відсотків. Наколиби Управі гімназії не удало ся сеї квоти 50.000 К. зібрати до часу знесеня мораторії, то будинок бувби виставлений на ліцитацію, а тогда і судьба самої гімназії булаби поважно загрожена. До того еше на викінченє самої будови, перерваної війною, потреба окремо около 30.000 К.

Короткий сей звіт Старшини У. П. Т. говорить ясно сам про себе. Не багато слів треба додавати, щоби ясно зрозуміти вагу хвилі, яку переживає ся наша гімназія. А не треба забувати, що на судьбі сеї гімназії заангажована честь нашого народу. Для того Еп. Консисторія звертає ся з горячим покличом до всего Всч. св'ященства епархіяльного, щоби тоєж зволило щиро зайнятись судьбою сеї нашої твердині народної. В спосіб відповідний і зрозумілий, пояснить Всч. св'ященство своїм вірним, при даній случайности, о що тут річ іде, і заохотить їх до складаня жертв на повизшу ціль.

Наш народ, знаний зі своєї жертволюбности, переживаючи сам нині прикрі хвилі під кожним зглядом, легко зрозуміє тоє прикре положенє своєї рідної інституції; він, відповідно поучений і заохочений своїм Душпастиром, охотно зложить свою лепту на жертвеник всенародного добра, і тими лептами своїми допоможе до удержаня і розвою своєї народної гімназії. — Тому Еп. Консисторія, звертаючись з сим покличом до всего свого Всч. св'ященства, котре до тепер все було головною підпорою нашого національного розвою, є певною, що оно і в сій, так важній для нас всіх справі, доложить всяких старань і займе ся щиро збиранем жертв, щоби для тої, для нашого народу переважної інституції, придбати средств на єї удержанє. — Всякі жертви на ту ціль зібрані, зволять Всч. Цуховенство відсилати під адресою Дирекції української гімназії в Яворові.

Від гр. кат. Еп. Консисторії.

Перемишль дня 15. серпня 1917.

Ч. 63.

Ч. 5787. Печатанє і предплата Шематизму Клира тутешної епархії на рік 1918.

В ціли печатаня шематизму Клира тутешної епархії на рік 1918 Еп. Консисторія сим розпоряджає:

1). Всеч. оо. самостійні Душпастирі чим скорше виповнять залучений ту % Квестіонар дотичачий тувідносячих ся дат, по можности найточнійше зіставлений, і таковий перешлють своему Урядови деканальному до 15. вересня с. р.

2). Всеч. оо. настоятелі парохій, в котрих суть самостійні катихити і мешкають сьвященники — емерити і наділені аліментацією, візвуть їх до предложень дат що до року роджень і рукоположень, стану вільного-женатого-вдовичого і місця замешканя, а ті викази враз з датами зі своєї парохії перешлють до свого Уряду деканального.

3). Всеч. оо. Декани зволять надіслані їм викази ад 1 і 2 провірити і віродостійність ствердити.

Єслиби котрий з оо. Душпастирів зглядно Катихитів і емеритів в приписанім часі не предложив виказу або предложив неточний, Всеч. о. Декан сам зволить понаглити скорійше предложене зглядно споводовати доповнене виказу, щоби конечно до кінця вересня с. р. всі викази могли бути вже в Канцелярії Еписк. Консистерії.

Особливо від деканатів до букви М упрашає ся о можливий поспіх як найвчаснійшого присланя виказів.

4). З уваги на теперішну незвичайну ціну паперу, висшу платню за роботи в печатні і переплетні та кошти розсилки шематизму визначає ся предплата на маючий печатати ся шематизм на р. 1918 в висоті 5 Кор., котру належить побрати з каси кожної матерної церкви.

Всеч. оо. Декани зволять зібрані в своїм деканаті предплати разом надіслати Еписк. Консистерії найдалше до кінця жовтня с. р.

Від гр. кат. Еп. Консистерії.

Перемишль дня 22. серпня 1917.

Кароль Волошинський

Вікарій капітульний.

Александр Зубрицький

Канцлер.